

ÉÉN PLEK
—
TWE E
VERHALEN

2 KONINGEN 6 VERS 13-23

Toen hem werd verteld dat Elisa in Dotan was, ¹⁴ stuurde hij een groot leger met strijdwagens en paarden op de stad af.

De Arameeërs kwamen 's nachts bij Dotan aan en omsingelden de stad. ¹⁵ Toen de bediende van Elisa de volgende morgen opstond en naar buiten kwam, zag hij dat de stad omsingeld was door een leger met strijdwagens en paarden. 'Wat moeten we beginnen, meester?' riep hij uit. ¹⁶ Elisa antwoordde: 'Wees niet bang, wij zijn met meer dan zij.'

¹⁷ En hij bad: 'HEER, open zijn ogen en laat het hem zien.' De HEER opende Elisa's knecht de ogen, en toen zag hij dat de heuvels vol stonden met paarden en wagens van vuur, die Elisa omringden.

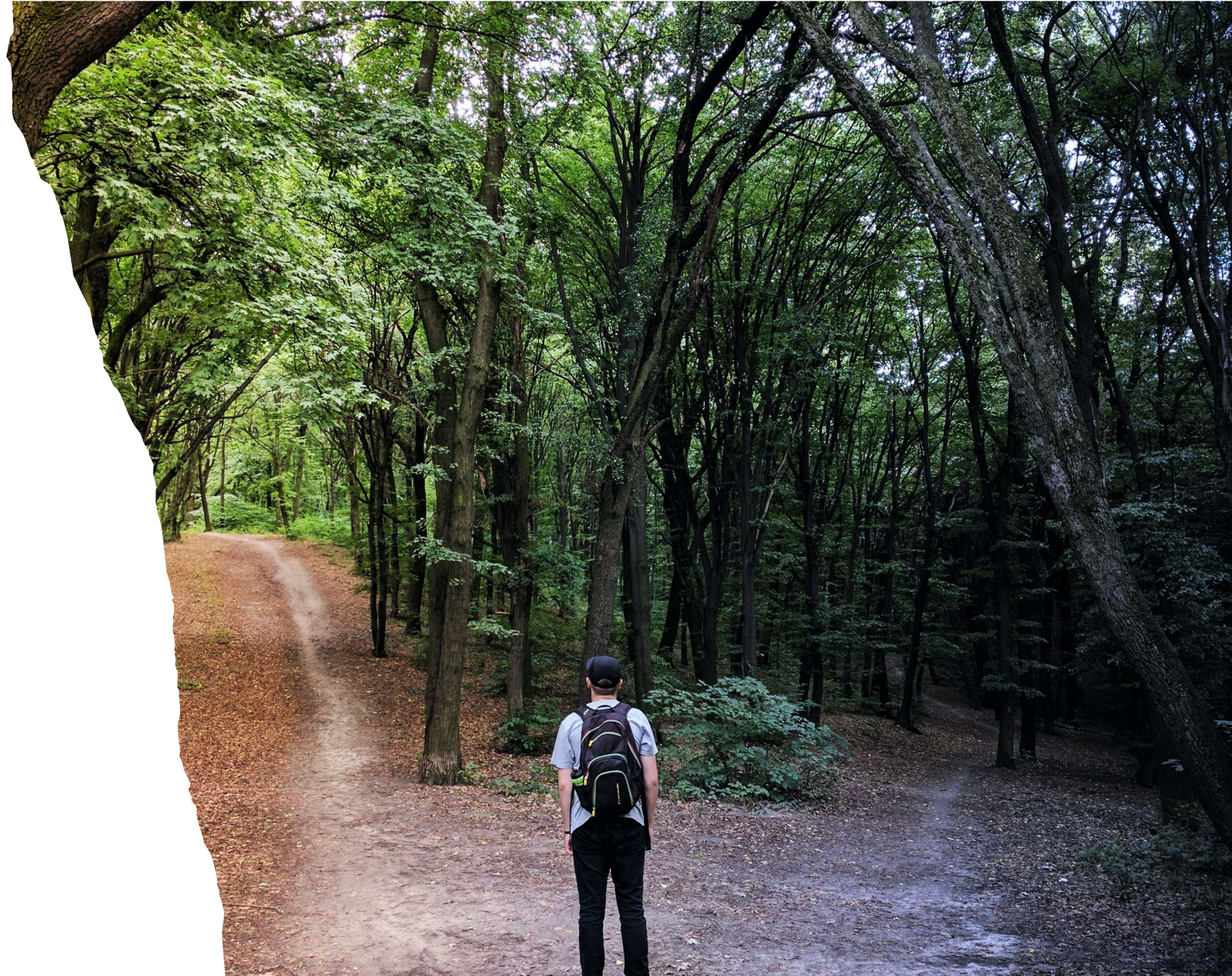
¹⁸ Toen de Arameeërs op Elisa afkwamen, smeekte hij de HEER hen te verblinden. De HEER verblindde hen, zoals Elisa had gevraagd, ¹⁹ en toen zei Elisa tegen hen: ‘U bent verkeerd. Dit is niet de stad waar u zijn moet. Volg mij, dan zal ik u de weg wijzen naar de man die u zoekt.’

Hij leidde hen naar Samaria, ²⁰ en daar aangekomen bad hij: ‘HEER, open hun ogen en laat hen weer zien.’ De HEER opende hun de ogen, en toen zagen ze dat ze zich midden in Samaria bevonden.

²¹ Toen de koning van Israël de Arameeërs zag, vroeg hij aan Elisa: ‘Wat vindt u, vader? Zal ik ze doden?’ ²² ‘Nee,’ antwoordde Elisa, ‘dood hen niet. Hebt u ze soms met uw eigen wapens krijgsgevangen gemaakt, dat u hen zou doden? Zet hun een maaltijd voor, zodat ze kunnen eten en drinken, en laat hen teruggaan naar hun heer.’ ²³

Hierop liet de koning een overvloedig gastmaal voor hen aanrichten, en toen ze gegeten en gedronken hadden stuurde hij hen terug naar hun heer. Van toen af aan deden de Aramese benden geen invallen meer in Israël.

ÉÉN PLEK
—
TWE E
VERHALEN

GENESIS 37

Jozef ging zijn broers achterna en trof hen in Dotan aan.

¹⁸ Zijn broers zagen hem al van ver, en nog voordat hij hen had bereikt, hadden ze een plan beraamd om hem te doden. ¹⁹ ‘Kijk daar eens,’ zeiden ze tegen elkaar, ‘daar komt die meesterdromer aan. ²⁰ Dit is onze kans! Laten we hem vermoorden en hem ergens in een put gooien. We zeggen gewoon dat hij door een roofdier is verslonden. Dan zullen we eens zien wat er van zijn dromen uitkomt.’ [...]

²³ Zodra Jozef bij zijn broers was gekomen, trokken ze hem zijn bovenkleed uit, dat veelkleurige gewaad, ²⁴ en gooiden hem in de put; de put was leeg, er stond geen water in. ²⁵ Daarna gingen ze zitten eten.

ÉÉN PLEK
—
TWE E
VERHALEN

